

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 30.

Tredagen den 24. Juli.

1857.

Hvilke Gjødselstoffer kunne bedst træde istedetfor Guano.

(Slutning fra No. 29).

Ogsaa kunne enkelte Ugrøder fordrø en usædvanlig Mængde af et vist Stof, og er det da fordelagtigt at give et extra Tilskud af dette Stof for derved at fremkalde de øvrige Stoffers fulde Virkning. Af disse Forklaringer sees let, at der er betydelig Forskjel mellem almindelig Gjødsel og Vigjødsel. Ved den første beholdes Jorden samtlige Planter's Bestanddele; Jordens Frugtbarhed holdes ikke alene vedlige, men med tilstrækkelig rig Gjødsel forøges Produktiviteten betydelig. Paa den anden Side forøger Vigjødsel ikke Jordens jævne Frugtbarhed men gjør kun de allerede i den værende Stoffe hurtigere virksomme og paaslynder saaledes snarere dens Udmattelse end udsætter den. Dette vilde idetmindste blive Følgen, hvis et Vigjødselsstof anvendtes alene, hvilket sjelden sker, og som aldrig bør tillades uden under høist særegne Forholde. Men anvendes Vigjødselstoffer sammen med Staldgjødsel, saa fremkommer et andet Resultat. En given Mængde af denne kan naturligtvis kun afgive et vist Quantum Ugrøder, men blandet med et Vigjødselsstof forvandles den hurtigere til vegetabilsk Stof. Man ser paa staact, at dette er af ringe Vægt, og at Landbrugeren tidlig eller sent faar tilbage, hvad han har nedlagt i Jorden. Men det forholder sig ikke saa Ligger Gjødselen 6 Maaneder af Aaret i Jorden og undergaar Oplosninger uden at Planter trække Nytte deraf, saa bortveires for en Del de frigjorte Stoffe og gaa for steds tætte. Selv om dette ikke stede, er dens hurtige Anvendelse dog af Bølgighed. Antage vi eksempelvis, at en Del af Gjødselen, ligger uden Mink stille i Jorden et helt Aar efter dens Anbringelse, saa vil den efter 5 pSt. koste Jordbrugeren dobbelt saa meget som den Gjødsel, der forbruges samme Aar, som den paaføres. Medens jeg saaledes anser Anvendelsen af Vigjødselstoffer alene for et høist uklogt og kortsynet Foretagende, som sjelden vil bringe Fordel, er der intet Spørgsmaal om, at deres paafe Blanding med Staldgjødsel virkelig er en af de betydeligste Forbedringer, som nogenstunde er bleven indført i Landbruget. Lægge vi de her fremstillede Grundsaetninger til Grund ved Vigjødselstoffers Værdsaetelse, saa finde vi, at de af dem anvendes med størst Fordel, som ere rige paa Stoffe, som mere sparsomt forekomme i Jorden eller i Staldgjødselen, eller som befordre Planter's Forbrug af

tilstedeværende Stoffe. Kemien alene giver os ikke sikker Indsigt i dette Punkt; Erfaringer hentede under selve Dyrløningen maa komme hjælpende til; thi Spørgsmaalet beror ikke udelukkende paa det Forhold, hvori disse Stoffe forefindes, men for største Delen ogsaa paa, i hvilken Grad de kunne komme Planten tilgode. Imidlertid har Analyse vist os, at tvende Stoffe, Ammoniak og Fosforsyre, altid kun i ringe Mængde findes i Jorden, og at det tredje, Potasse, sjelden forekommer i særdeles Overflod, medens alle tre ere høist vigtige Plantenæringsstoffer. Resultaterne af noiaagtige Undersøgelser saavel som daglig Erfaring vise, at begge forstnævnte Stoffe tillige ere de vigtigste og væsentligste Bestanddele i Vigjødsel, samt at de altid og sikkert erstatte Landmandens paa dem udlagte Penge. Med Hensyn til Potasse er vor Kundskab meget ufuldstændigere, men hvad man ved, har ført til den Slutning, at dens Salte føre til høist usikre Resultater. Forsøg, som for 2 Aar siden anstilledes paa Foranstaltning af Hølandsselskabet, have vist, at Svovel og Kloralkali gjorde liden eller ingen Virkning paa Korn; man nærede store Forventninger om den anvendt paa Poteter, men de have ikke bekræftet sig.

Vigjødsel maa derfor noiaagtigt vurderes efter den Grad, hvori den indeholder de tvende forstnævnte Stoffe, Ammoniak og Fosforsyre, og heraf kommer det, at Guano indtager en saa høj Plads blandt Gjødselstoffene. Naar man derfor vil sammenligne flere forskellige Slags Gjødsel, behøver man kun at undersøge deres relative Indhold af disse tvende Stoffe. Landbrugskemisterne have forsøgt saavidt muligt at bestemme de forskellige Gjødselstoffers Handelsværdi, men Resultaterne ere saeldne noget ulige ud.

Følgende Tabel viser forskellige Vigjødselstoffers Værd i Spd. pr. Ton*).

	Bay.	Gudges	Resbit.	Fors.
Ammoniak	30.	250.	267 ¹ / ₂ .	250.
Uopløselige Fosfater	31 ¹ / ₄ .	31 ¹ / ₄ .	61.	31 ¹ / ₄ .
Opføselige do.	146 ¹ / ₄ .	112 ¹ / ₂ .	107 ¹ / ₂ .	125.
Potasse	138 ¹ / ₄ .	90.		90.
Alkalier	4 ¹ / ₂ .	4 ¹ / ₂ .	4 ¹ / ₂ .	4 ¹ / ₂ .
Organiske Stoffe	4 ¹ / ₂ .	2 ¹ / ₄ .	4 ¹ / ₂ .	

Udtrykte disse Dal Middelspriserne, saa staar Ammoniakken i Handelens høiere, da den for sig blot koster 267¹/₂ Spd.—300 Spd. pr. Ton. Videre maa bemærkes, at skønt Potassen er opstagen, er det dog Tvivl underkastet, om den for tjener at taxeres, naar Hensyn tages til dens usikre

* 1 engelsk Ton = 6 Skippund 116 Pb. norsk.

Virkning. Det samme kan siges om de organiske Stoffe, som forekomme baade i Jord og Staldgjødsel saa rigeligen, at den ringe Mængde, som tilskydes gjennem en Vigsjødsel, neppe forjener at nævnes.

Førend vi gaa over til at omtale de bedste Euro-pæer for peruansk Guano, maa demnes virkelige Værdi først fastsættes, og hertil tjener nedenstaaende Tabel.

Peruansk Guano indeholder

Vand	13,73
Organ. Stoffe og ammon. Salte	53,16
Fosfater	23,48
Alkalier (hvori 3,00 Potasse)	7,97
Sand	1,66
	100,00
Ammoniak	16,5
Fosforsyre i alk. Salte	2,50

Beregnet efter ovenstaaende Tabel er Guanos Værd pr. Ton allsaa følgende:

ester Way (uden Potasse og org. Stoffe 56 1/4 Spd.)	62 1/2 Spd.
= Hodges	58 —
= Nesbit (uden Potasse)	60 3/4 —
= Anderson (uden Potasse)	56 —
= — (med —)	58 —

Nævnte Priser stemme ikke med nuværende Handelspriser paa Guano, som i Partier under 30 Tøns sælges for 66 1/4—67 1/2 Spd pr. Ton. Beregner man Staldgjødselens Værdi efter de paa Guano satte Priser, saa finde vi, at de organiske Stoffe saaes for Intet, og Landmanden kan derfor med Høie sig til Guanohandleren, at han ikke kan vente Betaling for de organiske Stoffe eller den Potasse, (hvis Virkning er ubetydelig) som Guanoen indeholder. Hertil kommer at efter alle Beregninger er Guanogens Værd fastsat efter Middelsprove, men Kjøbmanden giver ingen Sikkerhed for at hans Vare har denne Godhed. Alt hvad han lover er at den er ægte og uforsalfet. Indtræffer det nu at en Ladning holder alene 1 pCt. mindre Ammoniak eller Fosfater, saa synker Guanoen strax næsten 4 1/2 Spd. pr. Ton, men i Handelen finder intet Fradrag Sted. Saa længe Guano kunde erholdes for 40—45 Spd. pr. Ton, hvilken Pris aabenbart stod under dens Værd, saa var Sagen af mindre Vigtighed, da Kjøberne alligevel fik Valuta for sine Penge, men nu da Prisen er saa høj, er det ikke mere end billigt at Kjøbmanden gav Forsikring om en bestemt Proportion af Guanogens Bestanddele.

Det er hermed ikke min Mening at nedsette Guanoen, men jeg er overbevist om at den ofte anvendes, hvor andre Gjødselstoffer med mindre Bekostning vilde give et lige fordelagtigt Resultat.

Superfosfat er blandt disse Stoffe et af de mest fremragende, saavel paa Grund af dets Virkning, som fordi det baade kan og i Virkeligheden fabrikeres i store Quantiteter. Man har sat dets Værdi pr. Ton fra 39 1/2 Spd. ned til dets nuværende høie Handelspris (Ammoniak iberegnet) 35 Spd., og det maatte vistnok kunne sælges til 33 1/2 Spd. Anvendtes Superfosfat i lige Vægt med peruansk Guano, vilde dens Virkning næsten være ligesaa stor, medens den er lidet mere end Halvparten saa dyr som Guano, der som anført nu koster omtrent 68 1/2

Spd. pr. Ton. Jeg tror, at Superfosfaten vilde blive endnu billigere naar Landmænd selv tilvirkede den, en Bedrift, som tidligere eller senere vil komme i Gang. Det er i Sandhed en almindelig Fordom, at Gjødsel tilvirktes billigt fabrikmæssigt og at Landmanden saaledes ikke bør give sig af med Tilvirkningen af denne kunstige Gjødsel. Denne Mening har nok hovedsagelig sin Grund deri, at Landmanden altid har tørre Ben, hvis Oplosning falder baade dyr og bevarlig, at han aldrig anvender det mest passende Material, Bømmel. Bømmel, som indeholder 75 pCt. Fosfater saaes for 27 Spd. pr. Ton, men lader os antage, at den vil komme Landmanden paa 31 1/2 Spd. Svovelsyre til 1,7 spec. Vægt staar for Dieblicket i den usædvanlig høie Pris af 24 Spd. pr. Ton. 1 Ton af nævnte Syre og 1/4 Ton Vand udføres til at opløse 2 Tøns Bømmel. Produktet vilde medtage 26 1/2 Spd. pr. Ton og indeholde 46 pCt. Fosfater, hvortaf mindst Halvparten opløselige, men ingen Ammoniak. Rinde Bømmel erholdes for 27 Spd. pr. Ton og nævnte Svovelsyre for 18 Spd. (hvilket ikke er usædvanligt) vilde Produktet kun koste 24 Spd. 80 p medens dets Værdi efter almindelig Taxt ikke staar under 36 Spd. pr. Ton. Ammoniak kunde tilføjes i Form af svovelsurt Salt med en Omkostning af for 4 1/2 Spd. til hver Ton. Men hvor vidt sidstnævnte Tilvirkning lønner sig er jeg ikke beredt paa at kunne afgjøre. Skulde det vise sig, at Ammoniak kunde undværes ved Rodfrugters Gjødsling, saa havde man et meget vigtigt Punkt bestemt, og der vilde være al Udset til at Prisen paa ammoniakalke Gjødselstoffer maatte synke. Kilderne hvorfra Fosfat hentes tillige vistnok, men dog ikke i Forhold til Efter spørgsmaalet, hvorfor ogsaa en betydelig Stigning i deres Pris er foregaaet og især hvad Koprofiter angaar. Jaar ere dog overordentlige Mængder fundne i Frankrig, hvilket uden Tvivl betydelig maa influere paa nærværende Priser. Man har ligeledes god Grund til at antage, at lignende Leier findes i England. Det er saaledes ganske vist, at Superfosfat er det Stof, som Landmanden søst og fremsk bor gribe til, da det baade er anerkjendt for sin Virkning og kan erholdes i større Mængde. Da det imidlertid kan ske at Efter spørgsmaalet vil overstige Tilvirkningen, og Prisen paa samme saaledes gaa op, saa maa man ikke sætte Tanken ved dette Stof alene. Heller ikke maa man forglemme, at Fosfater, i hvor vigtige de end ere, kun indeholde eet af Planternes Grundstoffer, og at de paa Rodfrugt i enkelte Slags Jordsmon ere befundne at virke langt mere end nogen anden Gjødsel. At foreslaa deres Brug er derfor alene at sætte et Gjødselstof i Stedet for et andet, men ikke at forsøge Totalbeløbet af de Planternæringsmidler, som staa til Landmandens Tjeneste, hvilket dog er det eneste og sikre Middel til i Værgden at nedtrykke Priserne, som, efter hvad allerede forud er sagt, nu synes at have naaet sit Høidepunkt. Ammoniake og Fosfaters Falden i Pris er i Virkeligheden en Falden i Prisen paa Gjødsel, og dette kan opnaaes enten gjennem en Forøgelse af Produktet eller større Spar-sommelighed med de Gjødselstoffer, vi allerede have.

Jeg har allerede omtalt Opdagelsen af Koprofiter i Frankrig, som et Middel til at forøge Mæng-

den af Fosfater og samtidigen sandsynligvis at nedsætte deres Pris, men jeg er mere tilbøjelig til at lægge Vægt paa Forsøgelsen af og Prøvnedsættelsen paa Ammoniak. Den store Kilde, hvorfra Ammoniak nu erholdes er Gæsbereidningen, og erholdes den i Handelen billigt i Form af svovelsurt Salt. Betaler man 76 1/2 Spd. pr. Ton for dette Salt, medgaaar største Delen af denne Pris til at dække Lønskningerne ved Tilvirkningen og Svovelsyren, der, saavidt man ved, ikke har nogetiombestemt Agrikulturværd, og i ethvert Fald kunde faaes langt billigere ellers. Ammoniakvand fra Gæsbærker kan faaes, naar det holder 20 pCt. Kvælstof for omkring 125 Spd. pr. Ton. Men her moder en Indvending mod dets Anvendelse i Landbruget, idet Ammoniakten forekommer deri mest i Form af kulsturt Salt, men i denne Form forflygtiger det særdeles let, hvorfor man almindeligen antager, at det bør bindes ved Svovelsyre. Anmærkes maa det dog, at der ikke taves tilfredsstillende Kjendskab til det Tab kulsturt Ammoniak paa denne Maade lider. Vel vide vi, at i peruanisk Guano en vis Mængde Ammoniak findes i denne Forening, men vi kjende ikke Beløbet af det stedfindende Tab. Smidbertid er det klart, at Landmanden kan anvende dette koncentrerede Fluidum selv med Tabet af en Trediedel, og dog have Ammoniakten billigere end i svovelsurt Salt. Vi have ingen Kalk i saa Henseende at opvise, men det er vel bekjendt, at Ammoniak anvendt paa Overfladen lider Tab men bindes under Jorden. Ligesaa bekjendt er det, at Jordens første Virkning paa Ammoniaksalt er at fordele det, d. v. s. uddrive Syren og tilbageholde Basen. Saaledes tilberede vi for Nærvarende med stor Besøining et Salt, som strax efter forsyres. Jeg vil derfor foreslaa, at Forsøg foretages med dette Fluidum, som maasse vil bringe betydelige Besparelser i Gjødselstoffene. Man kunde hensigtsmæssigt anvende 2 a 3 Centner pr. 5 Maal for Kornsaad, dels alene, dels blandet med Benmel. Bedst var det da at drille Jorden op og siden at sprede Oplosningen, der er paase opspædt, i Bunden af Furterne, hvorpaa den lige eiter følgende Plog sløvede Drillerne og tildækkede Ammoniakten. Dette bør gøres nogle Dage, forend man saar, da det maasse er mindre rigtig at lade Sæden komme i nær Berørelse med den skarpe Ammoniakvædske. Denne gives derfor nogle Dage til at fordele sig i Jorden. Skjøndt det vistnok er muligt, at denne Maade at gjødsle paa vil blive for kostbar i det praktiske, eller at Ammoniakten ikke virker kraftigt nok, saa er Sagen dog fuldeligen Forsøg værd, og jeg har til den Ende omtalt den som et Emne, hvorover Landmanden kan tænke.

Halvandet Centner Ammoniakvand med lige Vægt Benmel kan forsøges paa Tunnips, og viser denne Gjødsling sig god, saa lader det sig gjøre at lave en Blanding ligesaa god som Peruanisk Guano og tilmed for en Pris, som ikke oversteg 36 Spd. pr. Ton.

Ogsaa af mange andre Kilder kan man hente Kvælstof, skjøndt de endnu i høi Grad forsummes, saasom af skyrede Dyr, Kothaar, a. d. l. samt fremfor Alt af Urin. Det er harmeligt at se, hvorledes Urinaskæderne ved Jærnbaner og andre Steder dag-

ligen bortløde og udfylle en Mængde Ammoniak, saa den næsten bliver uden al Nytte for Jorden. Hvis man istedetfor at spyle Urinen bort forekom dens Stank ved Kul o. d. l., der hertil er langt virksomere, og samlede Massen i Beholdere, samt siden afkølede den med Svovelsyre, saa fik man en værdifuld Gjødsel, som indeholdt en betydelig Mængde Fosfor og alkaliske Salte. Paa denne Maade gif man en Tid frem i Glasgow. Naastoffet samlede ved Stadens Fabrikker, hvorfra det førtes bort i Tønder, og gav Foretagendet Gevinst naagtet Naastoffet maatte betales. I hver stor By urde Urinen gennem Nør kunne ledes til en Fabrik, hvor det tilberedes til Gjødsel. Jeg er overbevist om, at det maatte lønne sig, da saadan Gjødsel sikkerlig maatte have en Værdi af 35—40 Spd. pr. Ton.

Tilberedelse af Fiskeaffald og Braggis til Gjødsel forjener ligeledes Dyrkerkombed. Hvormegen Fiske, utjænlig til Memmesføde fanges ikke aarlig rundt Kysterne og som ikke føres iland men strax kastes tilbage i Havet. Dog man vare paa den, opskar og tørkede den, (hvilket Fiskernes Vorn let kunde gjøre) saa vilde den tørrede Masse være værd 25—30 Spd. pr. Ton. Slige Sager bør ikke overføres og den nærværende Kriise kan lede til, at lignende Stoffe blive af mere alment Gavn for Jordbruget.

Ligsa paa en anden Maade kan Krisen blive Landmanden gavnlig, da den vil tvinge ham til med mere Indsigt at tage vare paa sin Staldgjødsel — den Gren af Landhusholdningen, som efter min Mening staar længst tilbage, hvortil i en vis Grad Vigjødselstoffenes Villighed har bidraget. Undtager man de bedst drevne Landbrug, saa behandles Staldgjødselen næsten som for 100 Aar siden, og saa ere de Landmænd, som ikke i denne Henseende trænge til at indføre Forbedringer. Endnu den Dag idag odelægges tankeløst næsten Halvdelen af Staldgjødselen derved, at den stadig holdes i Gjæringstilstand.

Dumatte Gjødselstoffene maatte tidligere eller senere indvirke paa Vigjødselens Pris, men ved Siden heraf bør ogsaa ethvert andet Middel forsøges til dens Prøvnedsættelse. Det er saaledes af Bigtighed, at Styrelsen udsender særskilte Expeditioner forat søge efter Leier af Guano, salpetersurt Natron og alle andre Stoffe, som kunne benyttes som Gjødsel, ligesom Opdagelser af nye Stoffe til Gjødsels Dannelse bør prisbelønnes.

Produktionen af Føde til billig Pris er et Livsforøgsmaal for mangt et Land, og til at opnaa dette er en billigere Pris paa Gjødselstoffene en aldeles nødvendig Betingelse.

(The farmers magazine).

Bed det 5te norske almindelige Landbrugsmøde,

som afholdes i Thronhjelm i Juli 1858, vil blive foranstaltet en Udstilling af Heste, Hornkvæg, Saar og Svin, hvormed forbindes en Præmieuddeling. For Udstillingen og Præmieuddelingen vil blive vedtaget følgende Regler:

1. De, som ville sende Dyr til Udstillingen, bør derom gjøre Anmeldelse til Administrationen 3 Uger før Udstillingen skal finde Sted, for at fornøden Plads kan blive paa Udstillingsdagen forbeholdt, tilligemed det fornødne Foder.
2. Til Udstillingen modtages alene Dyr, der ere avlede her i Landet og skilte til Avl. De maa være i almindeligt godt Huld og Sundhed, hvorved dog ikke tages Hensyn til mindre, tilfældige Slader.
3. De udstillede Geste maa være i Alderen mellem 4 og 10 Aar; Tyrene mellem 2 og 6 Aar; Kjøer mellem 2 og 10 Aar; Saar mellem 1 og 5 Aar, og Svin ikke under 9 Maaneder.
4. Når de Dyr, som sendes til Udstillingen, maa følge en Forklaring fra Eierne, der indeholder Angivelse af Dyrets Navn, om saadant er tilslagt, Beretningen om Dyrets Alder, om hvor det er avlet, om dets Herkomst, forsaavidt saadant kan være Eierens bekendt, Angivelse af naar Kjøerne sidst have kalvet, hvormeget Mælk de have givet, hvor meget Uld der er faaet af Saarene.

Forsaavidt Eierne vil sælge de udstillede Dyr, bør tillige opgives den forlangte Pris.

5. Paa Udstillingsdagen maa Eierne sørge for, at Dyrene kunne have fornøden Bevogtning, og for at der følger de fornødne Hjælpenidler til at binde dem.
6. Dyr, for hvilke skal kunne meddeles Præmie, bør ikke alene være de bedste blandt de fremstillede Dyr, men ogsaa for sig være dygtige til Præmie.
7. Præmierne ville blive:

For Geste.	
2 til Værdi 5 Epd.	10 Epd.
3 = " 4 =	12 =
4 = " 3 =	12 =
<hr/>	
9	34 Epd.

For Hornkvæg	
2 til Værdi 5 Epd.	10 Epd.
4 = " 4 =	16 =
6 = " 3 =	18 =
8 = " 2 =	16 =
<hr/>	
20	60 Epd.

For Saar	
1 til Værdi 4 Epd.	4 Epd.
2 = " 3 =	6 =
4 = " 2 =	8 =
<hr/>	
7	18 Epd.

For Svin	
4 til Værdi 2 Epd.	8 Epd.

Til sammen 40 Præmier til Værdi 120 Epd.

8. Forsaavidt det skulde vise sig, at der ikke udstilledes saamange Dyr, som fortjene Præmie, at alle Præmier kunne uddeles, saa vil for det Tilfælde, at enkelte Dyr særdeles udmærke sig, Tillægspræmier blive tilslaaet for disse. Administrationen for Søndre Thronhjems Amts Landhusholdningsselskab.

Thronhjems den 9de Juli 1857.

R. Arnsken. Fr. Solem. Lorenzen.

Landbrugsmøde.

Den 28de og 29de August d. A. afholdes det Skaanske almindelige Landbrugsmøde i Einbritshamn, hvor Præmier skulle uddeles for Pleining og for udstillede Kreaturer. Da vi idag have meddelt Regler, der skulle følges ved det almindelige norske Landbrugsmødes Dyrskue i Thronhjems næste Aar, er det af Interesse at hidsætte Aldersreglerne ved den skaanske Udstilling.

Præmier uddeles

For Geste. Hingster og Træthester fra 4—8 Aar.

Hopper = 4—8 —

Unghingster og Unghopper = 2—4 —

For Kvæg. Tyrer over 2 1/2 Aar fulst tjenlige.

— mellem 1 1/2—2 1/2 Aar.

Kjøer under 10 Aar.

Kvier over 1 Aar.

For Saar. Bukke over 1 Aar.

Søier i Flok af 5 Etkr.

For Svin. Naaner over 1 1/2 Aar.

— mellem 1/2—1 1/2 Aar.

Purker.

For Sjøderkræ. Gæs, Kalkuner, Vænder og Høns.

Peruvianst Guano.

Den paa nyt hjemforskrene Guano er nu kommen og sælges som før efter 3 Epd. 40 ø konstant for 100 R. Ligeledes leveres af Wallings Bengjødning til Fabrikspris. Joh. P. Olsen. Skippergaten No. 4.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, 3/8 à 5/8 Epd. intet solgt.

Rug, 0 0 intet solgt.

Bøg, 15 ø à 18 ø.

havre, 9 ø à 11 ø.

udenlandst

Rug østersøst 210—212 Pd. 4 1/2 à 4 3/8 Epd.

Rug dansk 202—204 Pd. 4 Epd.

Bøg dansk 186—188 Pd. 19 ø 12 ø à 4 Epd.

Hvede dansk 208—212 Pd. 6 1/2 à 7 Epd.

Erter dansk 4 Epd. 72 ø.

do. østersøst 6 Epd.

Christiania Fiskepriser.

Stlb, Røsbnd. 6 1/2 Epd. pr. Ib.

Stlb, stor Mib. 6 Epd. pr. Ib.

Stlb, smaa do. 4 3/8 à 5 Epd. pr. Ib.

Stlb, stor Christ. 4 1/8 à 4 3/8 Epd. pr. Ib.

Stlb smaa do. 16 ø à 18 ø.

Storset 7 ø. pr. Bog. à 7 ø 12 ø

Middelsæt 1 Epd. à 1 Epd. 6 ø pr. Bog.

Smaa set 4 ø 12 ø pr. Bog.

Røbskær 7 ø à 7 ø 12.

Udgiverens Adresse:

Proprietær Schrøder. Boll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.